

1893-04-27

AFSENDER

Christine Mackie

MODTAGER

Alhed Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er dateret "St. Hvededag 1893". St. Bededag faldt i 1893 28. april, så man har spist varme hveder 27. april det år.

Generel kommentar:

Pimse må have været et dyr.

Foreningen/Eliten, som i brevene også af og til kaldes Komitéen, var en venneklok bestående af blandt andre Warberg-søstrene, Balslev, Bredsdorff m.fl.

Henrik Ibsens skuespil Bygmester Solness er fra 1892.

Det er ikke lykkedes at finde oplysninger om skuespillerne Hennings og E. Poulsen.

Omtalte personer:

Lars Christian Balslev

Maria Balslev

Thorvald Balslev

Wilhelmine Berg

Georg Brandes

- Carlsen

Josephine Eckardt

Thora Lange

Johanne Christine Larsen

- Møller, f. Valerius

Carl Rump

Marie Schou

Albrecht Warberg

Laura Warberg

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB 1844

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Brevet er stilet til Alhed Larsen, men det er henvendt til hele familien.

Da Christine Mackie m.fl. havde sagt farvel til Alhed på banegården, gik de på café. Carl Rump og hans søster kom på besøg. Om aftenen var Christine til et glimrende foredrag ved Georg Brandes. Om lørdagen var hun med veninder i teatret og se Bygmester Solness. Det irriterede hende, at der var lagt så megen betydning i hver eneste replik, og hun kunne kun lide én af skuespillerne.

Dagen efter spiste Christine frokost hos Thora og middag hos Sperlings.

TRANSSKRIFTION

St. Hvededag 1893

Stakkels lille Pimse, hvor jeg blev ked af det! Tak Adis for hendes Meddelelse. De har da begravet den i Haven? Dette Kort og dette Billede må Adis have til Tak for Alhed (ø) osv? – nr. [ulæseligt]

Kære Alhed!

Jeg vil forudskikke den Bemærkning, at dette Brev er beregnet på hele Huset, jeg retter det til dig, dels fordi jeg mener, at vi bør ære dig en Smule nu, du er væk, og dels fordi jeg synes, det vilde være en skam, om du ikke direkte skal have Beretningen om vore sidste Meriter, siden du rejste, de ere jo ikke mange, naturligvis, men noget er der jo al Tid. Det var med tilbørlig blødende Hjærte, at jeg gik forbi Banegården den Morgen, du skulde rejse, da Toget var gået, vandrede din trofaste Skare til Nationals Kafé, hvor de drak Kaffe i Anledning af, at de havde snydt for Perronbilletten, sikken en Blødagtighed, på Sjøv Kl. 9 Fm. – Vi savnede dig jo naturligvis, men du ved jo, at man har ikke stor Tid til at "savne" à propos, din Sæk har du vel ikke modtaget, (den står inde i Sovekammeret) først i går fik jeg (- eller rettere stjal jeg) Tid til at pakke og samle og skille alt det Skidteri; det tog en grusom Tid, vil jeg sige dig. Midt som jeg gik og ruppede, ringede det, og Md. Carlsen lukkede Carl Rump ind, han vilde gøre Visit og spørge, om han og Søsteren måtte komme om Aftnen. Men Skæbnen og Foreningen vilde det anderledes hvorom senere. Den Aften, du rejste, var vi til Brandes; lille Th. fulgte med hjem og hentede sig (?) en Forkølelse. Det

3 var Jammerskade, at du ikke hørte dette sidste Foredrag, det var aldeles brillant, meget interessant. Om Lørdagen rejste Johanne til Sverige, og om Aftnen var jeg sammen med Marie og Th. Lange til Bygmester Solness. Jeg havde desværre ikke læst Stykket, det vilde have lettet det, men jeg blev desværre allerede inden første Akts Slutning aldeles udmattet, jeg synes, det er ganske sjældent anstrængende at se, hver

Replik har så megen Betydning og giver sådanne Indtryk, at man virkelig bliver ganske til Rotterne deraf. Stykket selv synes jeg, der er meget brillant og kønt i, men jeg synes, at Udførelsen er skandaløs, afskyelig; jeg kunde ikke døje Fru Hennings og fik Kvalme af E Poulsen; fru Eckardt synes jeg bedst om.

4 Søndag Formiddag ilede jeg ud af Ka ["Ka" overstreget] den tomme Kafé så snart det var muligt og vendte først tilbage om Aftenen med Johanne. Jeg var først i Vartov, derfra skulde jeg til frokost hos Thora; Eliten fulgte mig om ad Søerne; hos Thora var det en rigtig morsom, hyggelig Formiddag; Fru Møller fødte Valerius var der og bad mig hilse Mor, når vi skrev, hun var livlig og sød. Tante Mis kom også, hun er utrolig irriterende. Da jeg gik derfra, skulde jeg ud til Sperlings til Middag, men da jeg var meget tidlig på det, vilde jeg stikke op i Læssøegade at se til Thorvald, der var temmelig dårlig af Halshistorie. Men på Vejen mødte jeg Læssøerne ÷ Laders og Th. samt Thomas og hans Søster Astrid; de slæbte mig så med på den fri, hvor vi gik til jeg skulde af Sted.

[Resten af brevet mangler]

[Indsat nederst s. 2 i forlængelse af sagen om forkølelsen:] Hun mener: og hentede sig en Forkølelse her(?) for at det var sig selv han hentede den til behøver hun min Sandten ikke at sætte Spørgsmålstegn ved.

Jt. Tvededag / 1893

Glædelige Tiende, hvor j. blev ked af
det! Tak Adis for hendes Meddelelse.
de har da begravet den i Haven &
dette Brev og dette Billede vis Adis have
til Tak for ^{1892 ~ 1893} ~~Mis~~ ^{1892 ~ 1893} ~~1892 ~ 1893
Hver Afsked!~~

Yes vil forudsikke den Bemærkning,
at dette Brev er beregnet på Hele
Huset, j. retter det til dig, dels for-
di j. mener, at vi bør ære dig en
Smule nu, du er væk, og dels, fordi
j. synes, det vilde være en Skam, om
du ikke direkte skal have Brevet -
Mingen om vore sidste Meriter,
siden du rejste, de er jo ikke mange,
naturligvis, men noget er der jo
alligevel. Det var uet tilbørlig be-
dovet Hjerte, at j. gik forbi Bane-
gården den Morgen, du skulde rejse
helt, da Tøget var gået, vandede din

21/ Propast. Skare til Nationals Kafe,
hvor de drak Kaffe i Aulegang af
at de havde søgt for Perraudel-
letten, sikker en Blegdaglighed, på
Lør. Ke. & Tiv. - Vi savnede dig jo
naturligvis, men du ved jo, at man
har ikke stor tid til at "samle" i pro-
pos, din Sæk har du vel ikke iind-
taget, (den står inde i Lovkammeret)
først igår fik jeg (eller rettere Skjalz)
tid til at pakke og samle og skille
alt det Skitseri, det tog en gråson-
tid, vil jeg sige dig. Med som jeg gik og
kræmpede, ringede det, og Mr. Carlsen
lukkede Carl Klunps ind, han vilde
gøre Dixit og spørge, om han og
Festeren måtte komme om Aftenen.
Men Skaberen og Foreningen vilde
det anderledes (hvorum senere).
Men Aften, du rejste, var vi til
Perraudel, lille Th. fulgte med Lige
og hentede sig (?) en Forkølelse. det
blev mener: og hentede sig en Forkølelse, her (?)
for at det var sig selv han hentede den til behoven &
men min Sammen ikke at det spørgsmålet var.

7
var fællesskade, at det ikke
lygte dette videt. For dog, det var
adskillig brillant, meget interressant.
Den Lørdag rejste Johannes til
Paris, og den Aften var jeg sam-
men med Marie og Th. d. unge til
Bryllupet Solvers. Jeg havde des-
værre ikke læst Replik, det vilde
have været det, men jeg blev desværre
allene inden først at have
mig aldeles indvundet, jeg synes,
det er ganske sjældent at høre
at se, hvor Replik har så meget
Bekendelse og giver sådanne Ud-
tryk, at man virkelig bliver ganske
til Røttene ned. Dybhed selv
synes jeg, der er meget brillant
og kønt i, men jeg synes, at Ud-
førelsen er skamfuld, afstyret; jeg
kender ikke ikke dog Fru Kemings
og fik Kvalme af E. Paulsen,
Fru Richard synes jeg godt om.

4
Søndag Formiddag blev jeg ind af
at den samme Kæft så snart det
var muligt og vendte først tilbage
den Aften med Johannes. Jeg var
først i Partou, derfra skilte jeg
til Brokat hos Thora; Eliten fik jeg
mig om at Lerne; hos Thora var
det en rigtig Monom, liggende for-
midst; Fru Møller fik Valerius
var der og havde mig tilse Mor,
hvor vi skrev, hvem var lidt og det
være Mio Kæn også, hvem er indol
irriterende. Da jeg gik derfra, skilte
jeg mig til Sperlings til Midtvej, men
da jeg var meget borte på det, vidste
jeg ikke og i Lørdag at se til
Thorvald, der var kommet, dærlig af
Katalistik. Men på Vejen mødte
jeg Lørdag - Lørdag og Th. samt
Thomas og hans Døtter Astrid; de
skilte mig så meget på den fri,
hvor vi gik til jeg skilte af det.